

Een wereldvraag voor 2017

De bekende schrijfster Amanda Gefter heeft eens gezegd: 'Er zijn net zoveel universums als er mensen zijn'. Hoe vaak gaat het niet mis in de intermenselijke communicatie omdat het lijkt alsof wij in totaal verschillende werelden leven! We zijn een bijzonder leuk (én leerzaam) verhaal tegengekomen van filosoof en vertaler Bram Moerland, dat wij met zijn toestemming en heel veel plezier publiceren in ACADEMY® Magazine. Een mooiere boodschap voor 2017 kunnen wij ons niet wensen.

Bram Moerland

Er was eens een man en die was heel erg bang voor honden. En dat werd almaar erger. Hij raakte er helemaal van overtuigd dat alle honden altijd gemeen zijn.

“Rothonden zijn het, allemaal”, zei hij tegen zichzelf. “Het enige wat ze willen, is bijten in mijn kuiten.”

Ten slotte durfde hij de deur niet meer uit, bang om zo'n gemene rothond tegen te komen.

Nu was het ook een heel intelligente man. Dus besloot hij een list te verzinnen. Hij bestelde per postorder een voorraad van de allerlekkerste hondenbrokjes. Toen die waren afgeleverd, stopte hij wat hondenbrokjes in zijn jaszak en dat gaf hem de moed om weer de straat op te gaan. “Want”, zo had hij bedacht, “als er dan zo'n gemene rothond op me afkomt, dan werp ik die allerheerlijkste hondenbrokjes op straat en dan zal die rothond vast en zeker de voorkeur geven aan die brokjes boven mijn kuiten.”

En zo durfde hij weer elke dag naar zijn werk. Elke dag nam hij een verse voorraad hondenbrokjes mee, voor onderweg.

Op een dag kwamen er aan de overkant van de straat nieuwe bewoners. Die hadden een hond. Net als de man had ook die hond een vaste overtuiging. Die hond was er zeker van dat alle mensen altijd lief zijn.

“Lieve mensen zijn het, allemaal”, zei hij tegen zichzelf. Hij had daar ook alle redenen toe. Hij kreeg gratis eten en drinken, werd regelmatig geknuffeld en z'n baasjes letten goed op als het tijd was dat hij weer eens nodig naar buiten moest.

Omdat die baasjes het zelf erg druk hadden, en moeite hadden met vroeg opstaan, zetten ze hem 's ochtends altijd even alleen buiten,

zodat hij dan zelf maar een goed plekje moest zoeken tussen de struiken om te doen wat hij moest doen.

En toen gebeurde het.

De man stapte 's ochtends zijn huis uit.

Op datzelfde moment zetten de nieuwe overburen hun hond op straat.

“Daar heb je zo'n gemene rothond”, bedacht de man vol schrik toen hij de hond zag.

“Daar heb je weer zo'n lief mens”, bedacht de hond toen hij de man zag.

De hond rende op de man af.

“Zie je wel”, sprak de man tegen zichzelf, “die komt op m'n kuiten af.”

En toen de hond hem genaderd was, wierp hij volgens plan meteen die hondenbrokjes op de grond.

Het werkte als voorzien.

“Zie je wel”, sprak de hond tegen zichzelf, “ook hier zijn alle mensen lief, ik krijg zomaar weer voor niks van die allerheerlijkste hondenbrokjes.”

De volgende ochtend zei de man opnieuw tegen zichzelf: “Daar heb je alweer die gemene rothond.” En hij gooide weer de allerheerlijkste hondenbrokjes op de grond. En de hond zei opnieuw tegen zichzelf: “Daar heb je weer zo'n lief mens”, genietend

van de brokjes. En dat herhaalde zich voortaan elke ochtend.

En wat is nou de moraal van dit verhaal? Want dit is een verhaaltje met een moraaltje.

Het opmerkelijke is dat voor de man en de hond elke ochtend de feiten precies dezelfde zijn. De hond rent naar de man. De man gooit hondenbrokjes op straat. De hond eet de hondenbrokjes. Dat zijn de feiten.

Die feiten, die voor de man en de hond dus precies gelijk zijn, bevestigen echter de man in zijn overtuiging dat alle honden gemeen zijn. En precies diezelfde feiten bevestigen de hond in zijn overtuiging dat alle mensen lief zijn.

En ook al delen man en hond dezelfde feiten, ze leven in twee geheel verschillende werelden. De man woont in een wereld van angst en wordt daar elke dag in bevestigd.

De hond woont in een wereld van liefde en wordt daar ook elke dag in bevestigd.

Zou het misschien kunnen zijn dat ieder ook zo z'n eigen wereld schept?

En daarom de wereldvraag: in welke wereld woon jij?

Hoe jouw wereld ook zij, ik hoop dat jij in het nieuwe jaar jezelf in jouw eigen wereld helemaal op je plek voelt, dat je daar gelukkig van wordt en dat je dat geluk in vrede met je medemens kunt delen. 🎓

brammoerland@speakersacademy.nl